

CEEAA CE ȘTIM

Suntem pământul, prin plantele și animalele care ne hrănesc.

Suntem ploaia și oceanele care ne curg prin vene.

Suntem respirația pădurilor de pe uscat și a plantelor din mare.

Suntem animale umane, înrudite cu toate celelalte vietuitoare ca urmași ai primei celule.

Împărtășim cu aceste neamuri o istorie comună, scrisă în genele noastre.

Împărtășim un prezent comun, plin de incertitudine.

Și împărtășim un viitor comun, încă nespus.

Noi oamenii suntem doar una din treizeci de milioane de specii care țes stratul fin de viață ce învăluie planeta.

Stabilitatea comunităților de vietuitoare depinde de această diversitate.

Uniți în țesătură, suntem interconectați- folosind, curățind, împărtășind și regenerând elementele fundamentale ale vieții.

Casa noastră, planeta Pământ, este finită; toată viața împărtășește resursele și energia sa de la soare, și din această cauză are o creștere limitată.

Pentru prima dată am atins această limită.

Când compromitem aerul, apa, solul și varietatea vieții, furăm din viitorul nesfârșit pentru a deservi prezentul trecător.

CEEAA CE CREDEM

Oamenii au devenit atât de numeroși iar uneltele noastre atât de puternice încât ne-am dus semenii la dispariție, am îndiguit mari fluvii, am devastat păduri antice, am otrăvit pământul, ploaia și vântul, și am spart găuri în cer.

Pe lângă bucurii, știința ne-a adus și durere; confortul nostru este plătit de suferința a milioane.

Învățăm din greșeli, ne jelim neamurile disparute, și construim o nouă politică a speranței.

Respectăm și susținem nevoia absolută de aer, apă și pământ curat.

Vedem cât de greșite sunt activitățile economice din care beneficiază doar cei câțiva în vreme ce micsorează moștenirea celor mulți.

Și fiindcă degradarea mediului erodează capitalul biologic pentru totdeauna, întregul cost ecologic și social trebuie să intre în toate ecuațiile de dezvoltare.

Suntem doar o scurtă generație în lunga scurgere a timpului; viitorul nu este al nostru ca să-l putem șterge.

Așadar acolo unde cunoașterea va fi limitată, ne vom aminti de cei ce vor veni după noi, și vom greși doar în favoarea precauției.

CEEAA CE HOTĂRĂM

Toate acestea pe care le știm și le credem trebuie acum să devină baza felului în care trăim.

În acest punct de cotitură al relației noastre cu Pământul,

lucram pentru o evoluție: de la dominație la parteneriat;

de la fragmentare la conexiune; de la nesiguranță la interdependență.

